

**ПРОТОКОЛ № 41**

**ОТ ЗАСЕДАНИЕ НА РЕГИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА РАЗВИТИЕ НА ЮГОЗАПАДЕН  
РАЙОН**

В периода 14–15 март 2018 г. в град Кюстендил се проведе заседание на Регионалния съвет за развитие (РСР) на Югозападен район (ЮЗР).

На заседанието присъстваха членове съгласно чл. 18, ал. 4 от Закона за регионалното развитие и чл. 44, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за регионално развитие, както следва:

№	Име и длъжност	Организация
1.	Деница Николова <i>Заместник-министър</i>	Министерство на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ)
2.	Росица Велкова-Желева <i>Заместник-министър,</i> представявана от Емилия Бежанова <i>Главен експерт в Дирекция „Финанси на общините“</i>	Министерство на финансите (МФ)
3.	Красимир Живков <i>Заместник-министър,</i> представяван от Пламен Ангелов <i>Директор на РИОСВ - Перник</i>	Министерство на околната среда и водите (МОСВ)
4.	Атанас Добрев <i>Заместник-министър,</i> представяван от инж. Димитър Димитров <i>Заместник-директор на Югозападно държавно предприятие - Благоевград</i>	Министерство на земеделието, храните и горите (МЗХГ)
5.	Велик Занчев <i>Заместник-министър,</i> представяван от Милен Минчев <i>Главен експерт, Дирекция „Национална транспортна политика“</i>	Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС)
6.	Румен Димитров <i>Заместник-министър</i>	Министерство на културата(МК)
7.	Проф. Иван Димов <i>Заместник-министър,</i> представяван от Иван Чуруков <i>Държавен инспектор в Инспектората на МОН</i>	Министерство на образованието и науката (МОН)
8.	Николай Пехливанов <i>Областен управител и</i> <i>Председател на РСР на ЮЗР</i>	Областна администрация – област София
9.	Илхан Тодоров <i>Областен управител</i>	Областна администрация – Софийска област

10.	Ирена Соколова <i>Областен управител</i>	Областна администрация – Област Перник
11.	Виктор Янев <i>Областен управител</i>	Областна администрация – Област Кюстендил
12.	Бисер Михайлов <i>Областен управител</i>	Областна администрация – Област Благоевград
13.	Трайко Младенов <i>Кмет</i>	Община Костинброд, Софийска област
14.	Васко Стоилков <i>Кмет</i>	Община Сливница, Софийска област
15.	Георги Икономов <i>Кмет</i>	Община Банско, Област Благоевград
16.	Атанас Камбитов <i>Кмет,</i> представяван от Зорница Кралева <i>Заместник-кмет</i>	Община Благоевград, Област Благоевград
17.	Димитър Бръчков <i>Кмет,</i> представяван от Илко Стоянов <i>Заместник-кмет</i>	Община Петрич, Област Благоевград
18.	Арбен Мименов <i>Кмет,</i> представяван от Нафис Божнакова <i>Заместник-кмет</i>	Община Сатовча, Област Благоевград
19.	Петър Паунов <i>Кмет</i>	Община Кюстендил, Област Кюстендил
20.	Методи Чимев <i>Кмет</i>	Община Дупница, Област Кюстендил
21.	Йорданка Фандъкова <i>Кмет,</i> представяван от арх. Любомир Георгиев <i>Директор на ОП „Софипроект-ОГП“, София</i>	Столична община, Област София град
22.	Теодор Петков <i>Кмет и Заместник-председател на Регионалния съвет за развитие</i>	Район Витоша, Столична община
23.	Мирослав Тончев <i>Главен директор</i> Представяван от Даниела Симидчиева <i>Директор на "Център за професионално обучение"</i>	Българска стопанска камара(БСК)
24.	Бойко Недялков <i>Заместник председател на УС</i> <i>Член на Националния съвет,</i> представяван от Тошо Мухтанов <i>Търговски помощник, Торготерм АД, Кюстендил</i>	Асоциация на индустриалния капитал в България (АИКБ)

25.	Пламен Димитров <i>Президент,</i> представяван от Емануил Манолов <i>Областен координатор на Регионалния съвет на КНСБ за област Благоевград</i>	Конфедерация на независимите синдикати в България (КНСБ)
26.	Орлин Тимов <i>Член на Управителния съвет и Регионален председател за Югозападна България,</i> представяван от Светла Алексова <i>Общински председател за област Кюстендил</i>	Съюз за стопанска инициатива (ССИ)
27.	Росница Джамбазова <i>Директор</i>	Форум Гражданско Участие чрез Бизнес инкубатор - Гоце Делчев
28.	Любица Томова <i>Изпълнителен директор</i>	Сдружение на Югозападните общини (СЮЗО)
29.	Иванка Вукова <i>Председател на Управителния съвет</i>	Агенция за регионално развитие на Рила (АРРР)

Посочените заместници на титулярите са изрично писмено упълномощени да участват в конкретното заседание с право на глас съгласно чл. 44, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за регионалното развитие.

На заседанието присъстваха и Секретарят на РСР, представители на областните администрации в ЮЗР, съгласно чл. 54, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за регионалното развитие, без право на глас, както и други поканени лица, както следва:

1.	Йоана Иванова <i>Секретар на РСР на ЮЗР,</i> <i>Началник на отдел „Югозападен район”, Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“</i>	Министерство на регионалното развитие и благоустройството
2.	Драган Пешински <i>Старши експерт, Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“</i>	Министерство на регионалното развитие и благоустройството
3.	Живка Такева-Първанова <i>Заместник областен управител</i>	Областна администрация – Област София
4.	Томи Николов <i>Заместник областен управител</i>	Областна администрация – Област София
5.	Севдалина Попова <i>Експерт</i>	Областна администрация – Област София
6.	Мая Цанова <i>Главен секретар</i>	Областна администрация – Софийска област
7.	Десислава Добчева <i>Старши експерт в отдел „Регионално развитие и устройство на територията“</i>	Областна администрация – Софийска област

8.	Гергана Михайлова Главен секретар	Областна администрация – Област Кюстендил
9.	Василка Манчева Директор на Дирекция "АКРРДС"	Областна администрация – Област Кюстендил
10.	Ася Велкова Главен секретар	Областна администрация – Област Благоевград
11.	Мария Грозданова Директор на Дирекция „Европейски проекти и програми“	Община Благоевград, Област Благоевград
12.	Павел Дайлиев Секретар на МКБППМН	Община Сатовча, Област Благоевград
13.	Радмила Рангелова Заместник-кмет	Община Кюстендил, Област Кюстендил
14.	Мила Иванова Началник на отдел "Планиране и подготовка на проекти"	Община Кюстендил, Област Кюстендил
15.	арх. Жоржега Василева - Сребрекова Главен експерт ОП „Софпроект-ОГП“, София	Столична община, Област София град
16.	Люба Кленова Заместник-кмет	Община Самоков, Агенция за регионално развитие на Рила (АРРР)
17.	Явор Нотев Заместник-председател	44-то Народно събрание на Република България
18.	Трифон Трифонов Директор на Дирекция "Международна дейност, координация и контрол"(МДКК)	Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ)
19.	Георги Спасов Инспектор в Сектор "Киберпрестъпност", ГДБОП	Министерство на вътрешните работи (МВР)
20.	Димитър Попов Директор ОДМВР - Перник	Министерство на вътрешните работи (МВР)
21.	Николай Хаджнев Директор ОДМВР - Благоевград	Министерство на вътрешните работи (МВР)
22.	Елиан Стамболийски Директор ОДМВР - Кюстендил	Министерство на вътрешните работи (МВР)
23.	Елза Григорова Програмен директор	Арт Форум
24.	проф. д-р арх. Веселина Троева Изпълнителен директор	Национален Център за Териториално Развитие ЕАД
25.	Димитър Димитров Главен експерт	Национален Център за Териториално Развитие ЕАД
26.	Стефан Атанасов Експерт	Прайм Консултинг ЕООД

**По първа точка от дневния ред:**

Заседанието бе открито и ръководено от г-н **Николай Пехливанов** в качеството му на председател на Регионалния съвет за развитие на Югозападен район за периода 01.01.2018 г. – 30.06.2018 г. и Областен управител на Област София.

Председателят на РСР даде думата на г-н **Петър Паунов** – Кмет на Община Кюстендил, който приветства присъстващите с добре дошли в град Кюстендил и пожела предстоящите ключови дискусии и решения да допринесат за развитието на Югозападен район.

Г-н **Николай Пехливанов** запозна членовете с предварителния дневен ред на заседанието и припомни, че всеки един от тях може да прави предложения за включване на нови точки в дневния ред съгласно чл. 53, ал. 5 от Правилника за прилагане на Закона за регионалното развитие, като такива не постъпиха.

Г-н **Николай Пехливанов**, председател на Регионалния съвет за развитие на Югозападен район за периода 01.01.2018 г. – 30.06.2018 г., подложи на гласуване дневния ред на заседанието, както следва:

**1. Откриване на заседанието и приемане на дневен ред.**

**Докладва:**

Г-н **Николай Пехливанов**, председател на Регионалния съвет за развитие на Югозападен район за периода 01.01.2018 г. – 30.06.2018 г., Областен управител на Област София.

**2. Състояние и приоритети пред регионалната сигурност на Република България в контекста на международните предизвикателства. Представяне на модела и механизмите за борба с организираната престъпност – корупция, киберпрестъпност, трафик на хора, наркотици.**

**Докладва:**

Г-н **Георги Спасов**, Инспектор в Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ към Министерство на вътрешните работи.

**3. Представяне на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество – мерки, условия и ред за ефективно противодействие на корупционните дейности на територията на Република България.**

**Докладват:**

Г-н **Явор Нотев**, Заместник-председател на 44-то Народно събрание на Република България.

Г-н Трифон Трифонов, Директор на Дирекция „Международна дейност, координация и контрол“ към Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

**4. Представяне на актуализации на Областните стратегии за развитие на Област Перник, Област Благоевград и Област София.**

**Докладват:**

Г-жа Елза Григорова, Програмен директор на „Арт форум“.

Г-н Стефан Атанасов, Представител на „Прайм Консултинг“ ЕООД.

Г-н Димитър Димитров, Главен експерт в „Национален център за териториално развитие“ ЕАД.

**5. Представяне и обсъждане на определените три варианта за нов териториален обхват на районите от ниво 2 (NUTS 2) в Република България.**

**Докладва:**

Г-жа Деница Николова, Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 – 2020 г.

**6. Картиране на системата от стратегически документи за регионално развитие и предложение за нови подходи в националната политика за регионално развитие – концепция и приоритети.**

**Докладва:**

Проф. д-р арх. Веселина Троева, Изпълнителен директор на „Национален център за териториално развитие“ ЕАД.

**7. Закриване на заседанието и заключителни думи.**

**Докладва:**

Г-н Николай Пехливанов, председател на Регионалния съвет за развитие на Югозападен район за периода 01.01.2018 г. – 30.06.2018 г., Областен управител на Област София.

Така предложеният дневен ред бе гласуван, приет единодушно и се премина към обсъждане.

**По втора точка от дневния ред:**

Г-н Николай Пехливанов даде думата на г-н Георги Спасов, Инспектор в Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ към Министерство на вътрешните работи.

Г-н Георги Спасов представи информация относно основните механизми за борба срещу организираната киберпрестъпност. *(Презентацията е приложена към настоящия протокол).*

Г-н Николай Пехливанов благодари за представената информация и даде възможност за въпроси и коментари.

Г-н Николай Пехливанов коментира разпространената информация в медийното пространство относно закупен софтуер, осигуряващ възможността да бъде проследена във времето комуникацията през редица социални приложения, като постави въпроса дали този софтуер е допринесъл за подобряване на възможностите за борба с измамите и престъпленията.

Г-н Георги Спасов отговори, че не бива да се доверяваме напълно на информацията в медиите, като увери, че Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ разполага с изготвени анализ и проект, подлежащ на реализация.

Г-н Георги Икономов, Кмет на Община Банско, сподели, че представената информация е интересна, но за присъстващите на заседанието представители на общини, областни администрации и държавни институции е от особен интерес какви са възможностите за максимална защита на интернет сайтовете, личните данните, програмите и информацията, с която работят.

Г-н Георги Спасов отговори, че киберсигурността е много важна за всяка една европейска държава, като от съществено значение са издаваните всяка година инструкции, отчитащи – осигуряване на сървъри, периодична смяна и не предоставяне на пароли за достъп, не допускане на сваляне на файлове, които са съмнителни и други.

Г-н Явор Нотев, Заместник-председател на 44-то Народно събрание на Република България, изрази съгласие, че превенцията и допълнителната защита са важни, като попита какви са възможностите за съдействие при опасност /мнима или действителна/ и кой е най-прекия път за това с оглед редицата формалности и процедури в контекста на защитата на информация.

Г-н Георги Спасов отговори, че е създадена съответната организация за съвременна реакция, като при необходимост се реагира и на телефонно обаждане.

Г-н Николай Пехливанов благодари за представената информация и даде възможност за други въпроси и коментари. Такива не възникнаха и се премина към следващата точка от дневния ред.

#### По трета точка от дневния ред:

Г-н Николай Пехливанов поясни, че съгласно Националната стратегия за превенция и противодействие на корупцията към всяка Областна администрация е

създаден Областен обществен съвет за превенция и противодействие на корупцията, като е влязъл във сила и новия Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

**Г-н Николай Пехливанов** благодари за участието в заседанието на докладващите по точка трета от дневния ред и даде думата на **г-н Явор Нотев**, Заместник-председател на 44-то Народно събрание на Република България.

**Г-н Явор Нотев** благодари за поканата и отбеляза, че действително е влязъл в сила един изцяло нов Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, като във формален смисъл практика по този закон все още няма, но има достатъчно практика по отделните закони, обединени в материята на новия. **Г-н Трифон Трифонов**, Директор на Дирекция „Международна дейност, координация и контрол“ към Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, на следващ етап в изложението ще даде подробна информация относно изготвянето на подзаконови актове, осигуряващи действието на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. **Г-н Явор Нотев** подчерта, че като предмет „борба с корупцията“ новият закон е предшестван както от специални закони, така и от общи текстове, които в областта на наказателното и административното право имат същия предмет. Опит за дефиниция на понятието „корупция“ е направен в новия закон, но той е подложен на критика именно в тази своя част, предимно от хората, които не споделят принципното решение борбата с корупцията да бъде възложена на единен орган и един закон. Тези технически и теоретични сблъсъци имат своите последици, като например проваления опит законът да бъде обсъден и приет в мандата на предходното Народно събрание. В сегашния си вид законът представлява един юридически акт, който има странна характеристика от гледна точка на теорията на правото. В него се срещат обединени по глави текстове, които имат едновременно материално-правен характер. В тези текстове се дефинират определени модели на поведение, което е корупционно според разбирането на законодателя, като се упоменава, че така не следва да се постъпва – това е материалната норма. В същото време са налице коментари в отделните глави по какъв начин се установява, че е налице такова поведение. **Г-н Нотев** отбелязва, че използва максимално обобщаващото понятие „поведение“ без да може да го назове нарушение, простъпка или противообществена проява, защото такава дефиниция в самия закон липсва. Определенията за подобно поведение, начинът на категорично установяване, както и последиците и санкциите от такова поведение, присъстват в отделните глави на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. **Г-н Нотев** уточнява, че е налице една конгломерация от материално-правни и процесуални норми, като това не е типична



правна техника. При разглеждането на такива значими обществени интереси и включването им в един законов акт, обикновено се пристъпва към създаването на един кодекс като една по-висша степен на юридически акт, който да може да обобщи тези процеси. Налице е квалифициране на материята, но е трудно да се отговори на всички въпроси, породени от корупцията. Какво обаче налага приемането на закон, въпреки съзнаването на всички тези компромиси, които е трябвало да бъдат направени, както от юридическа, така и от правно-техническа страна, като се има предвид, че критиката е точно в тази посока. Усещането за корупция в българското общество като цяло предопределя невъзможността да не се предприемат действия за дефиниране на корупционните практики, определяне на техния обхват и конкретните мерки за тяхното преодоляване. Г-н Нотев уточнява, че действащите до момента специални закони ведно с механизми/мерки за противодействие са имали своите добри резултати, били са въоръжение на различните видове власти, заявени са пред хората, но явно се оказват недостатъчни и напрежението достига до степен, при която следва да се отговори с нов закон, с който да се заяви, че в Република България има единен орган, който разполага със съответния инструментариум за противодействие на корупцията, като отговорността от тук нататък ще бъде именно на този орган – Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Универсална и общоприета дефиниция за корупцията несъществува, като най-общо това е злоупотреба с власт за лична или групов изгода. Тази дефиниция означава, че корупцията не е синоним на подкуп, а е много по-широка по своя обхват, по своята противообществена и противоправна дейност. Корупция има и тогава, когато съответният извършител /физическо или юридическо лице/ се облагодетелства косвено от деянието. Тълковният речник дава следното определение за корупция – „Обществена развала, поквара, подкупничество“, а според юридическия речник – „Антиобществено явление, характеризиращо се с морална поквара на личността, изразяващо се в противозаконно използване на служебно или друго положение на получаване на противозаконна облага“. Както става ясно и от двата източника, подкупът се явява най-ярката проява на корупция, синтезираща всичко, което корупцията съдържа като краен резултат. За пръв път легална дефиниция на понятието корупция се среща в чл. 2 от Гражданската конвенция за корупция на Съвета на Европа, която след ратифицирането ѝ през 1999 г. става част от вътрешното право на Република България. Съгласно тази дефиниция корупция е искането, предлагането, даването или приемането пряко или косвено на подкуп или всяка друга облага или обещаването на такава, което засяга надлежното изпълнение на някои задължения или поведението, което се изисква от приемащия подкупа, полагаща се облага или обещаването на такава. Съществена е трудността за ограничаване периметъра

на действие на закона по отношение деянието и неговите елементи, които да бъдат изброени и въведени в законова норма. Това е границата на конфликта, породен от обективната невъзможност и едновременно необходимостта на такива прояви да се противодейства. Всичко това следва да се осъществи по реда на закона, на нормативна основа, даваща възможност при наличие на основания да се наложат съответните административни и имуществени санкции. Всъщност това са затрудненията по съставянето на закона и съответно неговото приемане. Когато се говори за специален закон винаги част от обществото, част от гражданите, застават на щрек и това е съвсем основателно. Голяма част от юристите реагират по същия начин при определянето на закона като специален, като особен, като такъв, който извежда предмета на регулация извън общоприетите норми, особено когато особеността или специалността се отразява и в това да има нарочен орган. Защо едно деяние да не се разглежда по общоприетия за страната ред и да не се налага наказание като на всички, а трябва да бъде наложено по един по особен начин, с един повишен акт на взискателност към субекта или към конкретните му действия? Очевидно отговорът се съдържа в спецификата на отношенията.

Законът за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество не се отнася за всеки български гражданин, а за определени изчерпателно изброени в законовия текст лица. Г-н Нотев отбелязва, че всеки от присъстващите трябва да прочете закона, да има представата за него като общ нормативен акт и разбира се да се връща към него всеки път, когато има конкретен казус. Г-н Нотев изказа мнение, че на никого не пожелава да попадне в обсега на закона, като обект, към който е насочена съответната проверка по конкретен повод, като запозна участниците в заседанието най-общо със структурата на нормативния акт, чиито текстовете са систематизирани в петнадесет глави, като всяка от тях има своя самостоятелен живот и в рамките на уредените отношения в отделната глава може да се намери логиката на законодателното решение. Отбелязва се, че като се изключат административно-наказателните разпоредби, които дефинират хипотезите и размера на санкциите и глобите, които се налагат при съответните нарушения, като че ли няма друга глава/раздел, която да се отнася и да обобщава практики, действия и процедури във всяка една ситуация в обхвата на закона. Тук е изключена дефиницията за органа, който прилага закона, а той е Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

В изложението си г-н Нотев обръща внимание на обхвата на закона – мерките за противодействие на корупция, условията и реда за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество, статутът и функциите на Комисията за

противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, взаимодействието на Комисията с други държавни органи, както и международното сътрудничество. Законът има за цел защита на обществения интерес чрез ефективно противодействие на корупцията, както и създаване на гаранция, че лицата, заемащи висши публични длъжности, изпълняват задълженията си честно и почтено при спазване на законите на Република България. Чл. 3 от закона представлява интерес с оглед на това, че чрез дефиницията на корупцията се прави опит максимално да се разшири кръга на действие, попадащ в регулацията на закона. В чл. 4 се очертават принципите на работа срещу корупцията, като се прави опит да се очертае кое имущество се смята за придобито в резултат от корупционна практика – такова, за придобиването на което не е установен законен източник. Г–н Нотев обръща внимание колко широка е дефиницията „за което не е установен законен източник“. Производството по отнемане на незаконно придобитото имущество се провежда независимо от наказателното производство срещу проверяваното лице и свързаните с него лица. Това е интересно решение – паралелно могат да текат две процедури. Този въпрос първоначално е бил спорен. Теоретичната основа, за да се противопостави част от юридическата общност е възможността да се стигне до противоречив извод в процеса на разследванията, като в такъв случай единият краен акт би трябвало да повлияе на другия и така насилствено да се внуши резултатът на единия от двата проверяващи органи, или пък да се стигне до противоречие, което е недопустимо, след като би трябвало и двете разследвания да бъдат извършени и осъществени на принципите на обективност, пълнота и справедливо решение. В крайна сметка надделява разбирането, че могат да се допълват тези две процедури, защото общественият интерес изисква да не се отлагат във времето подобни решения. В чл. 6 на закона са изброени лицата, заемащи висши публични длъжности, за да може всеки да намери собствената си позиция и да разбере дали е включен или не в този кръг лица. Магистратите не са включени, защото с изменението на Конституцията и правомощията, дадени на Инспектората към Висшия съдебен съвет, той е натоварен да проследи въпросите, които са предмет на регулация, тогава когато проверяваните лица са магистрати.

На следващ етап г–н Нотев акцентира и на състава на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, като споделя един от основните спорове по закона, а именно кой да назначава Председателя на Комисията. В крайна сметка решението е Народното събрание да избира Председателя, а Председателят да посочи останалите четирима от общо пет, от които един заместник–председател и трима членове, като съответно техните кандидатури се гласуват от Народното събрание. Законът детайлно представя правомощията на Комисията, както и различните нива за противодействие на корупцията, като органът ежегодно представя

доклад за дейността си в Народното събрание до 31 март, т.е. осъществява се парламентарен контрол. Изначално заложен в закона е и един интересен текст, който има своето място и своето логическо обяснение, а именно, че членовете на Комисията включително териториалните дирекции не носят имуществена отговорност за причинени вреди при упражняване на възложените им по този закон правомощия, освен ако вредите са причинени в резултат на умишлена дейност от престъпление от общ характер. Този въпрос възниква не случайно, тъй като с правомощията си Комисията би могла да създаде ситуации, в които да се търпят преки икономически вреди за проверяваното лице. Няма никакво съмнение, че блокирането на имущество, на сметки може да доведе до срив в бизнеса и съответните вреди, но е преценено, че отговорността ще бъде само тогава, когато в резултат на умишлено поведение са причинени тези вреди, ако са били налице законовите предпоставки за налагане на тези мерки, отговорност не се търси и не се предвижда.

**Г-н Николай Пехливанов** благодари за представената информация и даде думата на г-н Трифон Трифонов, Директор на Дирекция „Международна дейност, координация и контрол“ към Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

**Г-н Трифон Трифонов** запозна участниците в заседанието с практическата страна на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество на основание практиката, придобита от съществуващата преди това Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество. Г-н Трифонов акцентира на процедурата по отнемане на активите, като подчерта, че конфискацията е изправена пред сериозни предизвикателства. Преследваната цел е противодействие на корупцията във всичките ѝ форми, което обаче да се финализира с акт, който да не остави в обществото съмнение, че конфискуваните активи в крайна сметка ще бъдат преинвестирани или трансформирани, защото чл. 253 от Наказателния кодекс е сериозно престъпление. Г-н Трифонов отбеляза също, че магистратите са извън обхвата на закона, но съгласно чл. 46, ал. 5 „Инспекторатът към Висшия съдебен съвет при констатиране на несъответствие между декларираните и установените факти в размер на не по-малко от 20 000 лв. уведомява Комисията за извършване на проверка по реда на глава 10 на имущественото състояние на лицето, заемащо висша публична длъжност.“. Следователно съществува правна възможност Инспекторатът на ВСС, когато прави анализ на декларациите за имуществено състояние, да сезира Комисията, която съответно да започне проверка за отнемане на това имущество. Условно проверката е първата фаза, в която се проверява несъответствието на имуществото, прави се финансов профил, снимка на моментното състояние, което продължава 10 години назад, като при наличие на несъответствие в

размер на над 150 000 лв. пристъпва към производство за отнемане на имущество. Най-общо Комисията се явява един равнопоставен гражданскоправен субект в едно производство по ГПК, като проверяваното лице има възможност да представи декларация, с която да опровергае констатацията на така наречената проверка.

Със създаването на този нов антикорупционен орган г-н Трифонов смята, че ще се увеличат предпоставките за образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество, защото при установено несъответствие не по-малко от 5 000 лв. Комисията приема решение за изпращане на проверката към НАП. При установено несъответствие в размер на над 20 000 лв. информацията, която се анализира, ще бъде основание за образуване на проверка за отнемане на незаконно придобито имущество. В допълнение законодателят е предвидил и още една хипотеза, когато има влязъл в сила акт за конфликт на интереси, това също е основание за образуване на проверка за отнемане на незаконно придобито имущество. Към структурата на Комисията се присъединяват съответното звено от Сметната палата, Центъра за превенция и противодействие на корупцията и организираната престъпност, специализирана Дирекция „Корупция“, която на предходен етап е била към ДАНС, както и Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси. Към момента Комисията работи интензивно, като е в процес на подготовка на солидна нормативна база и създаване на добри практики по прилагането на Законът за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. За последните няколко седмици са реализирани първите мероприятия на база работата на специализирана дирекция „Корупция“, Комисията работи и за приемане на правила за проверка почтеността на служителите, които следва да притежават съответните качества и доказан професионализъм с оглед отговорността на възложените задачи.

Г-н Нотев коментира, че има текстове в закона, на които следва да се обърне внимание с оглед завишените нестандартни, необичайни нива на изисквания към всеки, който е заемал висша публична длъжност. Затова споровете при приемането на закона са били доста оживени, защото инстинкта за самосъхранение от една страна е навеждал на мисълта да не се приемат определени текстове, от друга страна е стоял въпросът, че ще последват обвинения, че се спира възможността съответните прояви, които така или иначе битуват и ги има, да бъдат установени и санкционирани. Г-н Нотев акцентира на конкретни стъпки, които предприема Комисията в съответните срокове, както и правата на проверяваното лице – дали да декларира тези обстоятелства, които представляват интерес за проверката и какви са последиците от това. Декларирани обстоятелства по този ред не могат да послужат за образуване на наказателно производство срещу лицето. Има текст, който е отнесен във времето към финала на проверката и той дава възможност за

постигане на споразумение с Комисията. Интерес представлява регламентацията на действието на обезпечителните мерки и имуществото, което се конфискува по отношение на трети лица. Не само проверяваното лице е обект, от който се отнема незаконно придобитото имущество, такива са и членовете на семейството, както и лицата, с които проверяваният живее във фактическо съжителство. Обръща се внимание на имуществото на ненавършили пълнолетие лица, физически или юридически лица, с които проверяваното лице е извършило безвъзмездна сделка и се предполага, че тази сделка прикрива собственост, както и възмездни сделки с трети лица, ако тези трети лица са знаели или са могли да предполагат, че имуществото е незаконно придобито или са придобили имуществото с цел прикриване на незаконния му произход. Вижда се колко деликатни от правна гледна точка са тези формулировки и колко възражения биха могли да събудят и какъв сблъсък при съответното производство биха могли да предизвикат по повод на тази възможност. Тези спорове се отнасят към Окръжния съд – все пак има съдебен контрол, който още на входа проверява годността на всички тези материали, които съпровождат процедурата по конфискация и съдът би могъл по собствена инициатива в изпълнение на собствени правомощията да върне съответната преписка, нещо, което се разглежда като една гаранция за законосъобразно действие в тези деликатни отношения. От друга страна не може магистратът да се измъкне необезпокояван ако предметът на установеното несъответствие е в размери над 20 000 лв., тогава инспекторатът трябва да се обърне към Комисията за включване на такива магистрати по общия ред в проверката.

**Г-н Николай Пехливанов** даде думата на участниците в заседанието за коментари и въпроси.

**Г-н Николай Пехливанов** се обърна към г-н Трифонов за предоставяне на допълнителна информация относно функциите на регионалните структури на Комисията.

**Г-н Трифонов** отговори, че към настоящия момент имат териториални дирекции във всички апелативни райони, имат и териториални бюра, както и изнесени работни места. След приемане на Правилника за устройство и дейността на Комисията вече ще се прецени на базата на новия закон какви допълнителни структури ще бъдат изградени. При подаване на сигнали следва да се съблюдава законовата разпоредба, като вече е утвърден образец на сигнал, като всеки, който разполага с данни за корупция или конфликт на интереси по смисъла на закона, може да подаде сигнал до Комисията, като същият се регистрира незабавно.

**Г-н Николай Пехливанов** даде думата на г-н Явор Нотев, който направи коментар относно законовия текст в Глава 6, чл. 48, ал. 1, според който всеки сигнал трябва да съдържа – три имена, ЕГН, адрес, телефон, факс и електронен адрес на

подателя. Бе поставен въпроса ако това са задължителни реквизити и Комисията ги приеме буквално, ще бъде ли връщан сигнал, който няма примерно факс, като се допълни, че се обръща внимание на текста и при необходимост може да се помисли за неговата редакция.

От участниците в заседанието бе поставен въпроса дали ще бъдат изисквани доказателства към подадения сигнал. **Г-н Трифон Трифонов** отговори, че в чл. 48 от закона е посочена допълнителната информация, която подателят на сигнала следва да предостави – имената на лицето, срещу което се подава сигналът; заеманата от него висша публична длъжност; конкретни данни за твърдяното нарушение, място и период на извършването му, описание на деянието и други обстоятелства, при които е било извършено; позоваване на документи или други източници, които съдържат информация, подкрепяща изложеното в сигнала, в т.ч. посочване на данни за лица, които биха могли да потвърдят съобщените данни или да представят допълнителна информация; дата на подаване на сигнала; подпис на подателя. Към сигналът може да се приложат всякакъв вид източници на информация, подкрепящи изложените в него твърдения. Всъщност един сигнал трябва да бъде обоснован. **Г-н Трифонов** обърна внимание, че подаването на сигнал по никакъв начин не означава, че Комисията ще образува проверка. Самото подаване на сигнала всъщност е един инициращ документ, съдържанието на който първо трябва да бъде проверено в пълнота и след това Комисията да се произнесе.

**Г-н Тошо Мухтанов** изрази увереност в добрите намерения на Комисията, като постави въпроса за контрола върху самия орган и неговите служители.

В отговор **Г-н Трифонов** обърна внимание, че в самата комисия са въведени и досега съществуват доста строги критерии по отношение назначаването на служители. Численият състав на Комисията към момента е над 450 човека. По принцип човешкият фактор не може да бъде контролиран в максимална степен, но се правят специализирани проучвания до ниво на достъп до класифицирана информация, която е специализирана процедура по Закона за защита на класифицираната информация. Въведена е практика без такъв достъп, лице което е спечелило конкурс, да не бъде назначавано. Имало е случаи, в които кандидати за работа в Комисията се явяват на конкурс, печелят конкурса, но съответният достъп им бива отказан и тези лица не се назначават.

**Г-н Нотев** допълни, че зададеният въпрос е с препратка към чл. 17 от закона, който регламентира осъществявания контрол върху дейността на комисията от Народното събрание. Законът предвижда членовете на Комисията да бъдат поканени да се явят пред Народното събрание, покана която те не могат да откажат. Контролът върху дейността по Глава 9, а това е цялостната дейност на Комисията в най-чувствителните за гражданите части, е от компетентността на Народното събрание.

**Г-н Петър Паунов**, Кмет на Община Кюстендил, направи коментар от една по различна гледна точка, като сподели, че той самият е от хората, които с удоволствие приемат тези текстове с оглед успокояване на обществените нагласи. Основната задача е да се внуши спокойствие и доверие в обществото, затова се надява всеки да приеме новия закон спокойно и да окаже необходимото съдействие. Г-н Петър Паунов изрази увереност, че Комисията ще поеме солидните отговорности на необходимото ниво, като публична съвместна задача той дефинира преодоляването на негативните тенденции и изключването на механизми, които да провокират съмнения в обществото. Г-н Петър Паунов пожела успех на работата на Комисията и декларира убедеността си, че колкото по-стриктно е законодателството, толкова по-спокойно ще работят и публичните власти.

**Г-н Тошо Мухтанов** постави въпроса дали има давност за подаване на сигнали за корупция, а г-н Трифонов отговори, че давността за проверката на имуществено състояние на лицето е десет годишна.

**Г-н Явор Нотев** поясни, че при крупни престъпления давността е по-голяма, като става дума за припокриване на корупционните престъпления с масата на корупционни практики, като част от общата корупционна действителност, с която борба тепърва предстои.

**Г-н Николай Пехливанов** благодари за предоставената информация и ползотворната дискусия.

**Г-н Николай Пехливанов** предложи заседанието да продължи със следващата точка от дневния ред под ръководството на Заместник-председателя на Регионалния съвет за развитие на Югозападен район, а именно **г-н Теодор Петков**, Кмет на район Витоша, Столична община.

#### По четвърта точка от дневния ред:

**Г-н Теодор Петков** поясни, че съгласно чл. 31 от Правилника за прилагане на Закона за регионалното развитие Областната стратегия за развитие се актуализира – при съществени промени на икономическите и социалните условия в областта; в съответствие с актуализирания документ за изпълнение на регионалния план за развитие; в резултат на промени в свързаното национално законодателство или в законодателството на ЕС; при съществени промени в секторни стратегии и програми, влияещи върху изпълнението на областната стратегия; при промени в териториалния обхват на районите за целенасочена подкрепа. При актуализиране на областната стратегия за развитие се разработва актуализиран документ за изпълнение, който я допълва. С оглед гореизложеното се премина към представяне и обсъждане на актуализации на част от Областните стратегии,



като г-н Петков даде думата на:

1. Г-жа Елза Григорова, Програмен директор на „Арт форум“ за представяне актуализацията на Областната стратегия за развитие на Област Перник. *(Презентацията е приложена към настоящия протокол).*
2. Г-н Стефан Атанасов, Представител на „Прайм Консултинг“ ЕООД за представяне актуализацията на Областната стратегия за развитие на Област Благоевград. *(Презентацията е приложена към настоящия протокол).*
3. Г-н Димитър Димитров, Главен експерт в „Национален център за териториално развитие“ ЕАД за представяне актуализацията на Областната стратегия за развитие на Област София. *(Презентацията е приложена към настоящия протокол).*

Г-н Теодор Петков благодари за представената информация и даде думата на участниците в заседанието за коментари и въпроси, такива не постъпиха и поради изчерпване на дневния ред, заседанието за 14.03.2018 г. бе закрито.

Г-н Николай Пехливанов откри втория ден от заседанието на Регионалния съвет за развитие на Югозападен район, като се пристъпи към следващата точка от дневния ред.

**По пета точка от дневния ред:**

Г-н Николай Пехливанов даде думата на г-жа Деница Николова, Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020. *(Презентацията е приложена към настоящия протокол).*

Г-жа Деница Николова благодари за поканата и поясни, че въстъпителната част от нейното изложение ще акцентира на общата визия на регионалната политика, след което ще бъдат представени трите варианта на райониране на страната. Трудно може да се говори за провеждане на регионална политика през последните години, както и за ефективно развитие на регионите. Негативните демографски тенденции също оказват своето неблагоприятно влияние, както на регионално, така и на национално ниво. Подобряването на показателите изисква промяна на подхода и целенасочена регионална политика, като регионите допринасят за икономическото развитие на страната. На ниво Европейски съюз по отношение на регионите на страната има изискване всеки един да покрива определен брой население на териториалните единици на всяко ниво. Към настоящия момент по отношение на нивата NUTS 1 и NUTS 3 не се предвиждат промени. Фокусът е поставен на ниво NUTS 2. В рамките на съществуващите към момента шест планови района от това ниво от 2014 г. Северозападен район не отговаря на минималното изискване за брой население от 800 000 души, а Северен централен район е близо до

минималния праг. На база нормативните изисквания за определянето на нивата, както и логиката за промяна на подхода, са предприети действия за прерайониране на страната. Основните мотиви са – устойчив териториален обхват на районите по отношение на броя на населението в тях и осигуряването на съответствие с нормативната рамка на Европейския съюз; създаването на райони, които са географски добре обособени и разположени по основни оси на развитие със силни, достъпни и притежаващи капацитет и възможности районни центрове, както и осигуряване на териториална основа, на която да се базира разработването и изпълнението на стратегическите документи и програмите, които ще бъдат съфинансирани от Европейските фондове в периода след 2020 г.

По инициатива на Министерство на регионалното развитие и благоустройството е създадена междуведомствена експертна работна група с представители на Министерски съвет, Президентството на Република България, НСИ, Националното сдружение на общините в Република България, Националния център за териториално развитие, Българска академия на науките. В работната група са обсъдени общо десет варианта, като е търсен консенсус вариантите да бъдат сведени до три, които да бъдат подложени на обществено обсъждане.

**Вариант 1** изисква най-малко териториални промени, както и такива, които касаят съществуващите програми и стратегически документи. Основният негативен елемент в този вариант е изкуствено добавяне на две области към северните райони, като това само по себе си не би довело до положителни резултати, а до регионални дисбаланси. При този вариант на райониране Югозападен район е с близо два пъти по – голямо население от останалите, което допълнително задълбочава междурегионалните различия.

**Вариант 2** изисква прерайониране на страната при отчитане на географските дадености и особеностите на районите, като се дава възможност глобалните решения в бъдеще да бъдат търсени спрямо спецификата на конкретния район. Регионалната политика не може да бъде отделена от териториалното развитие. В този смисъл този вариант е изключително фокусиран върху балансираното териториално развитие, отчитащо географските и природни дадености на всеки един от районите. Вариантът е изцяло съобразен с Националната концепция за пространствено развитие. Създаването на един голям Дунавски район ще предостави възможността да бъдат използвани позитивите от един основен транспортен коридор на Европейския съюз – река Дунав, като например изпълнение на стратегически важни проекти, ефективно използване на ресурсите на реката за икономическото развитие на страната. От друга страна при този вариант Черноморският район също е с балансирано население, като се предоставя възможност наличните ресурси да бъдат използвани максимално ефективно.

**Вариант 3** изисква създаване на шест района, един от които е град София. Основен негатив при обособяване на столицата на страната като самостоятелен район е прекъсване на функционалните връзки с периферните населени места, както и обособяване на твърде голям Западен район. При този вариант обаче останалите райони се запазват.

**Г-н Николай Пехливанов** благодари на **г-жа Деница Николова** за представената информация и даде думата за въпроси и коментари.

**Г-н Николай Пехливанов** попита доколко обособяването на град София като самостоятелен район ще се отрази на останалите области и населени места от Югозападен регион, както и на техните възможности за бъдещ достъп до външно финансиране.

**Г-жа Деница Николова** отговори, че всички ще имат достъп до финансиране, като е ясно, че кохезионната политика ще продължи и след 2020 г. По отношение на Югозападен район едно обособяване на град София като самостоятелен район би довело до прекъсване на функционалните връзки с периферните населени места в района. Освен това столицата ще бъде категоризирана като развит район и така финансирането ще е по-малко и при по – ограничени условия и мерки. Например изграждането на една ключова транспортна връзка, което е изключително важна инвестиция за района, ще има своите ограничени възможности за финансиране.

**Г-н Николай Пехливанов** допълни зададения въпрос дали при вариант със или вариант без София–град в Югозападен район ще има промяна за останалите области?

**Г-жа Деница Николова** отговори, че ще има промяна по отношение на финансирането за София–град категорично, но за всички останали такава не се очаква с оглед на сходните икономически показатели.

**Г-н Бисер Михайлов**, Областен управител на Област Благоевград, сподели, че внимателно е анализирал всеки един от вариантите, като смята, че най–добрият е Вариант 2, защото – естествена географска граница на север – Стара планина; областните управители в региона работят добре съвместно като са изградили добри контакти от години; наличие на прекрасен административен център.

**Г-н Любомир Георгиев**, представляващ **г-жа Йорданка Фандъкова**, сподели, че по въпроса за районирането е проведена дискусия, както с Главния архитект, така и с Кмета на Столична община, след която се отправят две основни препоръки. Едната е във връзка с времето за взимане на решение. Следва да се съблюдават условията, при които регионите ще получават финансиране, като целта е максимално голяма част от страната да има възможност за финансиране, защото ако бъдат осъществени изразяваните мнения към момента от страна на Европейската комисия, това няма да е така при първи и втори вариант на райониране. Съгласно официално становище на Европейската комисия

районите, които са над 75%–та граница на БВП на глава от населението спрямо средната за Европейския съюз, няма да имат никакво или много малко финансиране в следващия бюджет. На следващо място при каквато и да е ситуация, при която град София попада в регион, то автоматично се променя средното ниво на региона, променят се съществено и възможностите за достъп до финансиране. Следователно нито един от предложените три варианта не отразява максимално добре интереса на Столична община респективно на целия Югозападен район. Осъзната е специфичната позиция на град София, както като привлекателен център, така и като фактор в статистическото представяне на страната.

**Г-н Петър Паунов**, Кмет на Община Кюстендил, поздрави Кмета на Столична община за коректността, като потвърди, че към момента обсъжданите варианти поставят Югозападен район в неизгодна позиция. На основание предварителни разговори, както и анализи, следва да се помисли за оставане на град София в Югозападен район, като това не би било застрашаващо за бъдещото развитие на региона ако се присъединят трите най-слабо развити области от северозапада, а именно Видин, Враца и Монтана и се оформи един естествен западен район с естествен център София. Това би позволило ресурсът и потенциалът да бъдат съхранени в следващия програмен период, както и реализирани всички водещи проекти. Г-н Паунов призова за сериозни анализи, като акцентира на региона, който представлява. Този регион е с високи отрицателни прирасти и висока детска смъртност. Кюстендил е огледалото на Видин, изоставен на две граници със Сърбия и Македония, като се обслужват 72 населени места. Не е получено финансиране по Програмата за развитие на селските райони, а селата са 71. Липсата на финансиране в Област Кюстендил би довело до фатални последици, като това се отнася и до останалите области в района.

**Г-жа Деница Николова** отговори на коментарите на представителите на Столична община и Община Кюстендил относно времевата рамка, като уточни, че процесът отнема време с оглед провеждане на обществени обсъждания и вземане на финално решение. По отношение посоката на европейската политика след 2020 г. се очертават две ключови линии. В началото на месец май ще бъде представена цялостната бюджетната рамка на Европейския съюз след 2020 г. като ще стане ясно мястото на кохезионната политика, от какъв ресурс и от каква възможност ние като държава – членка ще можем да се възползваме. В края на месец май се очаква да бъдат публикувани проектите на регламенти за новия програмен период, което означава, че в този времеви период ще получим пълна яснота относно изисквания, критерии за достъп до финансиране и нивата NUTS 2, които съответно ще бъдат линията за регионално финансиране и териториално разпределение на средствата. Времевата рамка е много ясно заложена, така че да може да отговори на изискванията в края на месец май, когато излязат основните

акценти по отношение на бъдещето след 2020 г., през месец юни да бъде взето и съответното решение за нивата, което ще даде възможност в периода на подготовка на програмите вече да имаме цялостна яснота как всяка една секторна програма поема своите функции по отношение на развитието на всеки един от секторите в икономиката. Регионалната програма ще трябва да наложи изискванията спрямо новите региони, новото райониране и съответно новия принцип на регионална политика, който ще следва посоката над общинско ниво, защото изискванията със сигурност вървят в посока, че решенията за финансиране на инвестиции в конкретен регион ще бъдат над общинско ниво, а не на ниво кметове, както до момента. Поради тази причина се цели максимална синхронизация на подготвителните стъпки, като до края на 2018 г. следва да има яснота относно бъдещата програма, същата да се защити през 2019 г. респективно да започне да се изпълнява през 2020 г. Времето, през което следва да се вземат стратегически важните решения, е твърде кратко. Посоката е новите райони да бъдат дефинирани по начин, който ще позволи развитие на територията балансирано, максимално възползване от ресурсите, привличане на инвеститори, осигуряване на възможности за инвестиции включително и на макро ниво, защото се очаква инвестициите между държавите да бъдат с приоритетна важност и с голям достъп до финансиране. Едно разделяне на река Дунав по средата би довело по-скоро до ограничаване, отколкото до разширяване възможностите за финансиране на северна България. Естествената граница на река Дунав е важен транспортен коридор, естествен път, природен ресурс и следва да се търсят решения за икономическо развитие на областите по територията на реката. Целта на обсъжданията е преди вземане на решение да се огледат всички страни на въпроса и да се съберат мнения.

**Г-н Николай Пехливанов** сподели, че на предходна работна среща, е бил представен и един четвърти вариант, за който е останал с впечатление че е най-ликвиден, най-добре приет от всички областни ръководители и представители на местната власт.

**Г-жа Деница Николова** отговори, че вариантът, който всъщност е бил най-добре приет е Вариант 2. От гледна точка на предложения от Института по пазарна икономика четвърти вариант, се установи, че същият се припокрива с предложения от Кмета на община Кюстендил. По отношение на цялостната визия в посока демографските особености на районите и тенденциите г-жа Николова сподели, че Вариант 2 е най-устойчив относно демографските показатели, както и съответстващ на концепцията за балансирано регионално развитие, което означава няколко основни центъра на растеж и периферни такива. Не на последно място Вариант 2 е и природно и географски най-приемлив с оглед предоставяните възможности.

**Г-н Петър Паунов** попита дали при този вариант ще има финансиране за Югозападен район?

**Г-жа Деница Николова** отговори, че финансиране ще има и БВП няма да бъде единствения критерий, по който ще се определя финансирането, както е в предходния и настоящия програмни периоди. Очакванията за предстоящия програмен период са да има допълващи критерии, които ще оформят и линията на финансиране, като със сигурност Югозападен район няма да бъде подценен от гледна точка на възможности за финансиране.

**Г-жа Росица Джамбазова**, представител на Форум Гражданско Участие, акцентира на икономическото развитие и наличието на сериозен дисбаланс в Югозападен район поради присъствието на град София в него, като попита как това може да се преодолее.

**Г-н Васко Стоилков**, Кмет на Община Сливница, коментира, че от прагматична гледна точка Вариант № 3 е най-приемлив. С добавянето на Видин, Враца и Монтана към Югозападен район, показателите ще бъдат занижени респективно финансирането по-голямо. Г-н Стоилков акцентира и на регионално разпределение на средствата, като апелира по области да се разпределя сериозен ресурс, а решенията на регионалните съвети да бъдат задължителни.

**Г-жа Деница Николова** благодари за направените коментари и сподели, че няма да навлиза в детайли за всеки един от тях, защото целта е стратегическата логика на процеса, както и регионалния, а не индивидуалния подход за вземане на решение. Относно коментарът, който касае дисбалансите между град София и останалата част от територията на Югозападен район, се уточни, че решения по отношение на бъдещото финансиране ще бъдат търсени. Дискусията отново се фокусира основно върху европейските средства, но в крайна сметка всички сме наясно, че тези ресурси постепенно намаляват. Г-жа Николова призова да се излезе от рамката на европейското финансиране, когато се обсъжда районирането, защото освен европейско финансиране държавата постепенно създава свои механизми за едно устойчиво финансиране и трябва да търсим целенасочения подход за финансиране на регионите комплексно. Затова и се търси възможността за следващия програмен период да бъде структуриран вариант, при който проектите, които ще бъдат финансирани, няма да бъдат на местно, локално ниво, а предвид ресурсната ограниченост, те ще бъдат на регионално ниво. При едно разпределяне на ресурсите на регионално ниво ще трябва да се търси тази диференциация между съответните региони по отношение на природни дадености и възможности за изпълнение на конкретни проекти.

**Г-н Николай Пехливанов** сподели, че до колкото разбира ще има още възможности за дискусии по темата и все пак това е един първи етап от обсъждането,

предварително запознаване, даване на обратна връзка. Г-н Пехливанов благодари на г-жа Николова за участието и предоставената информация, като апелира към участниците в заседанието да бъдат максимално комуникативни, открити, да дават обратна връзка, всеки да защитава интересите на територията и населението, което представлява, като крайната цел е да се получи едно максимално добро райониране, с конкурентоспособни региони и преодолени дисбаланси. Г-н Пехливанов отправи препоръка към Министерство на регионалното развитие и благоустройството да се стреми към ефективна урбанизация в страната.

**По шеста точка от дневния ред:**

Г-н Николай Пехливанов даде думата на проф. д-р арх. Веселина Троева, Изпълнителен директор на „Национален център за териториално развитие“ ЕАД.

Проф. д-р арх. Веселина Троева представи информация относно картиране на системата от стратегически документи за регионално развитие и предложение за нови подходи в националната политика за регионално развитие. *(Презентацията е приложена към настоящия протокол).*

Г-н Николай Пехливанов благодари на проф. д-р арх. Веселина Троева за предоставената информация и даде думата за въпроси и коментари.

Г-н Николай Пехливанов даде думата на г-жа Деница Николова, която благодари на проф. д-р арх. Веселина Троева за това, че „Национален център за териториално развитие“ ЕАД изключително много подпомага дейността на Министерство на регионалното развитие при вземане на стратегическите решения. Г-жа Николова обърна внимание, че до момента при изготвяне на програмите всеки един сектор подготвя самостоятелен анализ, на чиято база се изготвя и стратегията за инвестиране респективно подхода за приоритизиране на една мярка спрямо друга. През новия програмен период стремежът е към хоризонталното политическо разбиране на процеса, като ще бъде направен общ социално-икономически анализ от долу на горе по всички изследвани икономически и социални показатели. Този общ анализ следва да бъде припознат от всички ведомства и секторни политики, които ще изготвят своите програми. По този начин ще се изгради хоризонталния поглед при еднакви показатели и една изходна база данни. По отношение на подхода за регионална политика да се осигурят ресурси на регионално ниво по отношение на съответните приоритети за региона, възможностите съществуват, като ще се търси правилния подход на структуриране. Регионалната политика далеч не е само инфраструктура. Следва да се гледа на региона комплексно. Концентрирането на ресурси само в градовете през втория програмен период, довежда до настоящите дисбаланси. Следователно трябва да се търсят комплексни решения със

съответно общо финансиране, а не сепарирано в отделните програми, които трудно могат да бъдат синхронизирани. Посоката е още на етап програмиране да се изгради ясна рамка на комплексен подход на интегрирана инвестиция, което означава фокусиране на един ресурс от различни фондове върху цялостното развитие на конкретния район.

**По десета точка от дневния ред:**

Г-н Николай Пехливанов благодари за вниманието и активността на участниците.

Поради изчерпване на дневния ред г-н Николай Пехливанов закри заседанието.

**НИКОЛАЙ ПЕХЛИВАНОВ,**  
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РЕГИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА  
РАЗВИТИЕ НА ЮГОЗАПАДЕН РАЙОН И  
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ СОФИЯ

**ЙОАНА ИВАНОВА,**  
СЕКРЕТАР НА РЕГИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА  
РАЗВИТИЕ НА ЮГОЗАПАДЕН РАЙОН